

[Poulsgaard]

verden på et løfte om, at nu skulle der spares og nu skulle der rettes op på landets økonomi. Vi har da også hørt her, at ordførere for de forskellige regeringspartier har sagt: ih, hvor går det godt. Ministeren er også selv inde på, at nu er der gang i genopretningen. Det er da rigtigt. På nogle områder går det godt. Det er der da ingen ved sin fornufts fulde brug der vil afvise. Men det er så sandelig også rigtigt, at denne regering har pantsat landet lige så meget på tre år, som det er sket fra Gorm den Gamles tid, til vi fik Schlüter. Der er sagt mange kloge ord, og det er rigtigt, at den gældsætning, vi har, foregår med raket fart. Så hr. Knud Heinesens berømte ord om farten mod afgrunden gælder stadig. Farten er nærmere taget til, men det er lykkedes denne regering at bilde befolkningen ind, at det går godt. Så synes jeg altså, det er helt fantastisk, at indenrigsministeren – selv om jeg på mange måder har respekt for hende, fordi hun har vist sig som et mandfolk på mange områder – kan stå og sige, at der ikke er sket en sænkning, at der ingen nedskæringer har været. Ja men var det ikke derfor, vi fik en borgerlig regering? Man kunne jo pege på uanede muligheder, hvor man kunne begynde at skære ned.

Vi skal snart diskutere et forslag fra fremskridtspartiet om at nedlægge amterne. Det har indenrigsministeren selv truet med. Hvis ikke de makker ret, kunne de nedlægges. Vi kunne begynde med at nedlægge alle disse busser, der kører rundt, og hvor chaufførerne sidder og synger »Hele ugen alene«. Det koster 2 mia kr. Vi kunne begynde at skære ned på den fritidsundervisning, der foregår, og vi kunne tage en lang, lang række andre områder. Nu kan man også komme til kamelridning for skatteborgernes penge. Ja, man kan, så det nytter ikke noget, hr. Stavad ryster på hovedet, for det kan man. Der er uendelig mange steder, der kan skæres ned, og i Ekstra Bladet i dag kan man læse, hvordan vi behandler en gruppe borgere, nemlig de ældre. Der er da andre steder, hvor vi ved vi skal tage fat. Vi skal finde nogle penge til, at vi kan sikre de ældre.

Jeg er overhovedet ikke sikker på, at det er en rigtig måde, vi regerer Danmark på. Jeg mener, der er belæg for at sige, at det er en forkert måde. Jeg har aldrig nogen sinde kunnet forstå, at der i et lille land som Danmark skal være kæmpeforskel i serviceni-

veauet over for borgerne. Jeg mener, at uanset hvor man bor i kongeriget Danmark, har borgerne krav på de samme serviceydelser. Det er altså ikke noget, de enkelte kommunalbestyrelser skal have lov til at bestemme. Det skulle vi faktisk bestemme centralt. Vi skulle nok gå over til at give et bloktilskud til kommunerne, men staten skulle simpelt hen overtage f.eks. skolerne. Den skulle overtage sundhedsvæsenet, den skulle overtage pensionerne og den slags ting. På den måde kunne vi lette de folkevalgtes arbejdsbyrde ude i kommunerne. Det er altså fuldstændigt galimatias, at man nu tror – som de to dagsordener er bevis for – at man kan friholde kommunerne og amterne for at være med i besparelserne. Selvfølgelig kan man ikke det, og selvfølgelig kan indenrigsministeren trods alt regne med, at fremskridtspartiet vil støtte, hvis der skal foretages indgreb over for kommuner og amter. Det kan ikke være sådan, at amter og kommuner uhammet kan bruge løs.

Vi har også en regering, der siger – det har vi hørt flere gange – at der ikke er sket nogen vækst i skattetrykket, men vi har også hørt, hvad vor gode nationalbankdirektør har sagt. Han har sagt, at lige så snart vi kommer over kommunevalget, får den et gok til. Så det var også noget, som regeringen burde skrive sig bag øret. Men regeringen sparer på nogle mærkelige måder. Det, man før kaldte skatter, giver man nu en ny betegnelse. Det kalder man afgift. Regeringen har nu sidst fundet på, at de, der skal ud at fiske, skal have et fisketegn, som de skal betale for. Det er også en slags skat, det er også en slags afgift, og sådan bliver man ved med at finde på nye afgifter.

Kommunevalget står for døren, og i dag er der ingen, der tør sige, at skattetrykket stiger. Regeringen tør ikke sige det, den skulle sige. Den skulle selvfølgelig sige til kommunerne, at der virkelig skal skæres ned. Vi har luksus og vi har et overforbrug i disse kommuner. Ministeren kunne ganske roligt tage fat, og så kunne hun skære ganske kraftigt i disse budgetter, for ministeren skal altså lige finde nogle penge til de ældre, så de kan få en værdig alderdom.

Hvis dette skulle munde ud i, at vi får et forslag fra ministeren om, at der skal gribes ind over for de amter og kommuner, der har